

UDRUŽENJE HRVATSKO POGREBNO DRUŠTVO
SV. ANTO SARAJEVO

Udruženje Hrvatsko pogrebno društvo „Sv. Anto“ Sarajevo
ID_ 4200337380003 TELEFON_ +387 (0) 33 200-887
TELEFON_ +387 (0) 33 555-025 TEL/FAX_ +387 (0) 33 555-026
ADRESA_ Hamze Hume br. 4, 71000 Sarajevo, BiH
E-MAIL_ sv_anto@bih.net.ba WEB_ www.svanto-hpd.com
TRANSAKCIJSKI RAČUN_ 1549995000417565 POREZNI BROJ_ 01075669

Preuzeto sa: **VJERONAUK.NET**, <http://vjeronauk.net/>

ŽIVOT VJEČNI

život vječni

Naše Vjerovanje završava velikom **himnom životu**, vječnom životu. Cijelo Sveto pismo i naučavanje kroz dva tisućljeća govori o ovoj blaženoj konačnici kojoj smjera povijest svakoga pojedinog **čovjeka** i svega **čovječanstva**. **Bog** je čovjeka stvorio za vječni život. **Isus Krist** je trpio, umro i uskrsnuo da nam zasluži život vječni. **Duh Sveti** nas po glasu savjesti, po Svetom pismu i po primjerima svetih i dobrih ljudi pomaže da tako živimo na zemlji da postignemo život vječni.

Istina, ne smijemo zatajiti, Božja nas objava neprestano upozorava da postoji strahovita **moćnost** da se **zauvijek promašimo**. Stalno smo **pred izborom** i **opredjeljenjem**, jer naše spasenje ne ovisi samo o Bogu nego i o nama, o našoj dobroj volji i o našem zalaganju oko dobrote i čovječnosti. Već je Mojsije rekao Izraelcima: *“Evo, danas preda te stavljam život i sreću, smrt i nesreću... Život, dakle, biraj!”* (Pnz 30,15.19). Još je ozbiljnija riječ Isusova: *“Dolazi čas, kada će svi koji su u grobovima čuti glas Sina čovječjega”,* to jest Isusa Krista. *“I izići će: oni koji su činili dobro – na uskrsnuće života, a oni koji su radili zlo – na uskrsnuće osude”* (Iv 5,28–29).

Poslije smrti moguća su tri stanja, od kojih su dva vječna: **raj – pakao – čistilište**. A sve ovisi koliko smo bili čovječni, pravedni, istiniti – ukratko, koliko smo nastojali biti dobri ljudi: prema Bogu, prema ljudima, prema samima sebi.

Raj ili **nebo** ili **vječni život** uživaju oni koji su nakon smrti i očišćenja zauvijek s Bogom, u zajedništvu sa svima spasenicima i blaženicima.

Objava nam govori i o jednoj drugoj mogućnosti poslije smrti – o **paklu** ili vječnom prokletstvu i nesreći. Čovjek koji je potpuno svjestan da čini zlo, pa se trajno odupire Božjoj milosti i spasenju koje mu Bog nudi te nepokajan umre, zapravo sam sebe osuđuje na vječnu propast. Nakon smrti, za takve nastupa, kako Sveto pismo kaže, “druga smrt” ili **vječna odijeljenost od Boga**.

Naša vjera nazrijeva još jedno, ali privremeno stanje koje zovemo **čistilište**. I oni koji umru u “milosti posvetnoj”, to jest u prijateljstvu s Bogom i s ljudima, ali nisu još savršeni u ljubavi, neko vrijeme nakon smrti još ne uživaju konačno i savršeno zajedništvo s Bogom i svetima nego se nalaze u čišćenju. Mi im možemo pomoći svojim molitvama i dobrim djelima, a osobito spomenom u svetoj misi.

Samo je Bogu poznat broj onih koji se spašavaju ili propadaju. Tu treba ponoviti sve ono što smo već kazali o Bogu, Ocu i o Isusu Kristu Spasitelju. Velika je riječ sv. Pavla: *“Bog hoće da se svi ljudi spase”* (1 Tim 2,4). Ali treba ponoviti i poznatu riječ sv. Augustina: *“Bog te je stvorio bez tebe, ali te neće spasiti bez tebe, bez tvoga sudjelovanja.”*

Ipak, nije Božja volja da se prepustimo strahu i pretjeranoj brizi hoćemo li se spasiti ili ne. U Crkvi uvijek postoji svima pristupačno i otvoreno **oproštenje grijeha**. A **Duh Sveti** nam ulijeva **nadu** ili kršćansko

ufanje da se ne predajemo strahu nego da se s radošću **posvećujemo životu**, čovječnosti, dobroti, istini i ljubavi prema svim ljudima. A i kad smo sve to učinili, **spasenje** i vječni život očekujemo više od **Božje dobrote** nego od svojih dobrih djela, jer ne činimo dobra djela da zaslužimo plaću, nego zato što **ljubimo Boga** i svoju **braću** ljude.

U svjetlu ovog završnog članka Vjerovanja treba procjenjivati i vrednovati i ovaj naš **zemaljski život**. On ima veliku vrijednost. U svojoj velikoj propovijedi o posljednjem sudu (Mt 25) Isus jasno uči da će nam se dati **vječni život** na temelju onoga što smo dobro učinili braći ljudima u ovome životu. Stoga kršćanin treba voljeti i cijeniti ovaj život. Kršćanin je stanovnik “dvaju gradova”: i ovoga zemaljskog i onog nebeskog. O tom lijepo kaže papa Pavao VI: *“Učenik Kristov graditelj je zemaljskoga vremenitog grada, ali ujedno hrli prema gradu nebeskome i vječnome. Kao takav, on je ovdje u svijetu borac za pravdu i oslobođenje potlačenih, borac za ljubav koja pomaže potrebnima, a nadasve on je aktivan svjedok ljubavi po kojoj u srcima ljudi raste Krist”* (Apostolsko pismo o štovanju Marije, br. 37).

Život, i to ovaj zemaljski i onaj vječni, jest velika dragocjenost. Ali nekada nastanu teška vremena i neizbježne situacije, kada je čovjek kršćanin pozvan da bira između ovoga života i vječnoga. Tada nastaje krajnja **mučenička** ili, kako kaže A. G. Matoš, **svjedočka situacija**. Kršćanin tada, potpomognut i ojačan **Duhom Svetim**, osjeti snagu Kristove riječi: *“Što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi”* (Lk 9,25). Još je to snažnije u Evandjelju sv. Marka: *“Tko izgubi život poradi mene i Evandelja, spasit će ga”* (Mk 8,35). Takve heroje ljubavi prema Bogu i bližnjemu zovemo **mučenicima** ili najizvršnijim svjedocima vjere. Oni se sjedinjuju s Kristom mučenicom koji je za se i za njih rekao: *“Ovo je najveća ljubav: položiti život za one koje volimo.”* (usp. Iv 15,13).

Istina i stvarnost vječnoga života osvjetljuje i sam misterij **smrti** i tamu groba. Svakome je čovjeku umrijeti. Ali mi kršćani znamo da grob nije provalija, nego most. Stoga se u kršćanskom jeziku smrt naziva **“prijelaz”** ili “preminuće”. Smrt nije konačna riječ na život. Mi kršćani živimo vjerujući riječi koju je Isus rekao u priči o dobrom pastiru: *“Ja sam došao da (ljudi) imaju život, i to da ga imaju u izobilju”* (Iv 10,10).

